

«Вілкі Коллінз:
майстер детективного жанру»

195 р. від дня народження
Вілкі Коллінза,
англійського прозаїка, драматурга)
(1824-1889).

Вілкі Коллінз: біографія

КОЛЛІНЗ, Вільям Вілкі (Collins, William Wilkie – 8.01.1824, Лондон – 23.09.1889, там само). англійський письменник і драматург, популярний у Вікторіанську епоху, автор 30 романів, понад 60 оповідань, 14 п'єс. Коллінз вважається одним із засновників детективного жанру.

Коллінз – письменник, чия творчість незаслужено виявилася поховано під шедеврами Марка Твена і Чарльза Діккенса . Його твори відрізняються самобутністю, містичними захоплюючими сюжетами, гостротою мови і легкістю сприйняття, а роман «Жінка в білому» («The Woman in

Портрет Вілкі Коллінза

White» 1860) його авторства стане прикрасою бібліотеки кожного книголюба.

Біографія Вільяма Вілки Коллінза бере початок 8 січня 1824 в Лондоні, в заможному кварталі Мерілебон, в родині англійського живописця, члена Лондонської академії мистецтв Вільяма Коллінза і Гаррієт Геддес. Прізвище хлопчик успадкував від батька, а середнє ім'я, по якому пізніше його дізнався весь світ, дісталось від хресного батька – художника-жанриста Девіда Вілки.

Через 4 роки після народження первістка в сім'ї з'явився ще одна дитина - Чарльз Алстон Коллінз. Пізніше він пішов по стопах батька і став живописцем, послідовником прерафаелітизму –

творчого спрямування, метою якого була боротьба проти умовностей вікторіанської епохи.

Вілкі Коллінз в молодості

Перші знання Вілки і Чарльз отримали будинки. Сім'я Коллінз була глибоко релігійною, тому Харрієт примушувала синів відвідувати церкву, читати молитви перед сном і дотримуватися постів. Ця сторона життя була не до смаку майбутньому письменникові, але в зрілості він сповідував християнство з полюванням і ретельністю

У 1835-му Вілкі вступив до академії Maida Vale, але провчився недовго: з 1836 по 1838 роки сім'я жила в Італії, потім - у Франції. За кордоном хлопчики швидко освоїли італійську та французьку мови. Останній дався Вілкі легко, і надалі він вільно володів ним.

Вілкі Коллінз

Повернувшись на батьківщину, батьки відправили хлопчика в приватну школу-інтернат преподобного Коула в Хайбері, на півночі Лондона. Вілки не подобалося навчання, але особливо - його сусід по кімнаті, який будив посеред ночі і змушував розповідати історії, щоб краще спалося.

«Це був грубий хлопчик, який щодня будив мене, свою маленьку бідну жертву. Але якби не він, я, можливо, ніколи б не прокинувся ... Коли я покинув школу, то продовжив розповідати історії, але для свого задоволення », - така цитата пізніше з'явилася в щоденнику Вілки Коллінза.

В кінці 1840 роки хлопець закінчив школу і за наполяганням батька влаштувався на фірму чайних торговців Antrobus & Co. Монотонна канцелярська робота була Коллінзу не до душі, але він трудився на фермі 5 років.

Книги

Одночасно з роботою на підприємстві Вілкі створив перший твір - оповідання «Останній тренер», який в 1843 році був опублікований в журналі «Illuminated». У тому ж році англієць написав дебютний роман «Іолані, або Таїті, як це було», запропонував його друкованого дому «Charman & Hall», але в 1845 році отримав відмову. Книга так і не вийшла в світ за життя автора: перше видання з'явилося лише в 1999-му.

Письменник Вілкі Коллінз

Письменник Вілкі Коллінз

Спроби Вілкі стати письменником розвіяли надії Вільяма Коллінза на те, що син успадкує його професію і стане художником. Проте,

батько не залишився в стороні від вибору майбутнього для спадкоємця: він нав'язував Вілкі шлях священнослужителя, а потім

переконав піти на юриста в почесне суспільство Лінкольнс-Інн в 1846 році.

Коллінз-молодший виявляв незначний інтерес до закону і більшу частину часу працював над романом «Антоніна, або Падіння Риму» («Antonina, or the Fall of Rome»). Після смерті батька в 1847

році Вілкі опублікував першу серйозну роботу - «Спогади про життя Вільяма Коллінза, есквайра, члена Королівської

Портрет Вілки Коллінза

Академії мистецтв». Цей роман обезсмертив ім'я англійського живописця.

Продовжуючи віддавати данину пам'яті батькові, в 1849 році Вілкі Коллінз спробував себе в якості художника і створив картину «Відступ контрабандистів», яку представили на літній виставці Королівської Академії.

У лютому 1850 року в світ вийшов роман «Антоніна». Цей твір хоч і є значущим у творчості Коллінза, але викликає менший інтерес, ніж «Прогулянки далеко від залізниці» (1851). Барвисті замітки, що оспівують красу англійської природи, були написані під час подорожі по

г р а ф с т в у
Корнуолл в
липні-серпні
1 8 5 0
року. Компанію
письменнику
становив
художник -
пейзажист Генрі
Брандлінг.

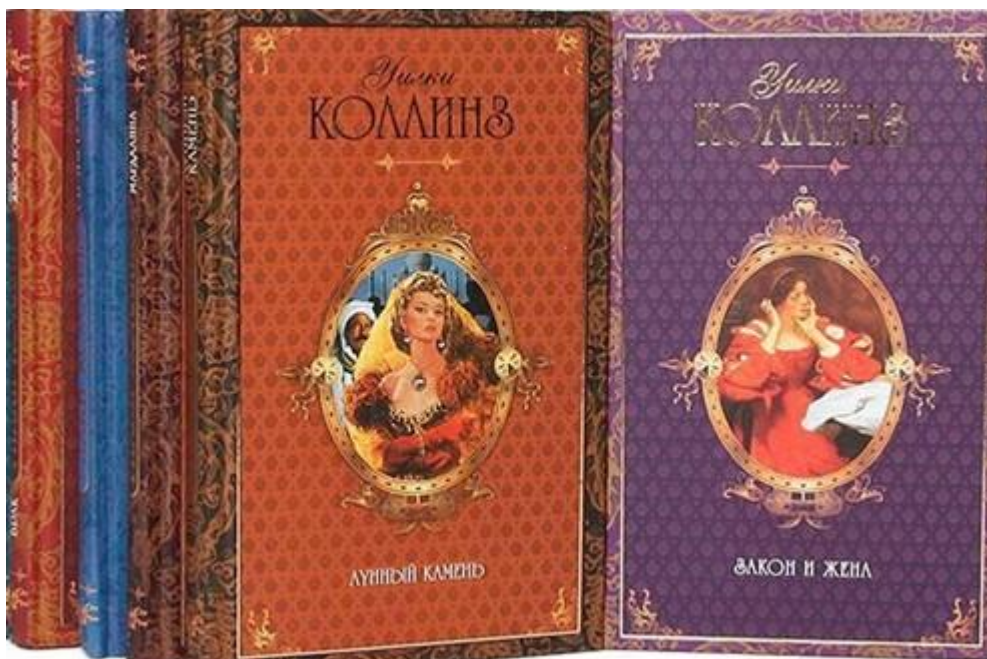

Вілкі Коллінз і Чарльз Діккенс

У ті ж роки Вілкі Коллінз завершив юридичну освіту і став баристером, тобто членом корпорації адвокатів. Хоча письменник ніколи формально не практикував право, отримані під час навчання знання активно використовував при написанні романів, щоб надати розповіді достовірності. У 1851 році британський художник Август

Леопольд Егг познайомив Коллінза з Чарльзом Діккенсом, і ця подія стала поворотним в кар'єрі письменника-початківця.

Чоловіки стали нерозлучними друзями і колегами. У травні того ж року разом зіграли в п'єсі «Не так погано, як здається» Едварда Бульвера-Литтона, глядачами якої стали королева Вікторія і принц Альберт . Твори Коллінза «Жахливо дивне ліжко» (1852), «Життя розбійника» (1856), «Мертвий секрет» (1857) та інші його романи побачили світ у журналах, які видавав Діккенс.

Книги Вілкі Коллінза

У 1852 році Вілкі випустив роман «Безіл» («Basil») про молодого аристократа, який порушує одне з табу представників вищого класу

- закохується в незнатного дівчину, дочку торговця тканинами. Якщо Безіл піддасться спокусі і зв'яже себе з негідною, батько залишить його без права на спадок. Звичайно, молода людина робить вибір на користь любові і виявляється втягнутим в темну історію.

В екранізації 1998 року, знятої індійським режисером Радгою Бхарадвадж, головну роль виконав Джаред Лето , його обраницею стала Клер Форлані , а друга, який познайомив Безіла з незнатної дівчиною, зіграв Крістіан Слейтер .

*Джаред Лето в екранізації
книги Вілкі Коллінза «Безіл»*

За багатьма творами Коллінза зняті фільми, а найпопулярнішим вважається «Жінка в білому» - роман-сенсація, написаний в 1860 році. Він розповідає про молодого художника Уолтера Хартрайте, який займається реставрацією гравюр з колекції аристократа Фредеріка Ферлі. У есквайра є племінниця Лора, і вона як дві краплі води схожа на дивну жінку в білому - пацієнтку втікачку психіатричної лікарні, яку Уолтер зустрічає по дорозі до маєтку. Ця обставина лякає юнака і притягує одночасно.

Гражина Байкитіте в екранізації книги Вілкі Коллінза "Жінка в білому»

Журнал « The Observer» поставив

«Жінку в білому» на 23-є місце в топ-100 найкращих романів усіх часів, а режисери, взялися за екранізацію. Першим в 1981-му вийшов 2-серійний фільм Вадима Дербеньова, в 1982 і 1997 роках своє бачення представили англійські майстри кіно Джон Брюс і Тім Файвелл. З 2018 року знімається міні-серіал за мотивами роману.

Твори, опубліковані в 1860-і роки, є кращими в кар'єрі письменника: «Без імені» («No Name» 1862), «Армадель» («Armada» 1866), «Місячний камінь» («The Moon Stone» 1867). Разом з «Жінкою в білому» ці 4 книги забезпечили Вілкі Коллінзу репутацію майстра пера і продавалися великими тиражами.

У 1870 році в житті Коллінза відбулися 2 важливі події: публікація роману «Чоловік і дружина» і смерть Чарльза Діккенса.

В останнє десятиліття здоров'я Коллінза помітно погіршилося: англієць майже осліп, не

Вілкі Коллінз

Над могилою кращого друга Вілкі сказав:

«Ми бачили один одного кожен день і любили один одного так, як можуть чоловіки».

виходив з дому і насилу писав. Свої знання він передавав молодим талантам, в тому числі романістові Холу Кейну, а також допомагав їм захищати свої авторські

права. Поступово творчість стала способом боротьби з хворобою, яка не дозволяла остаточно злягти в ліжку. Вілкі Коллінз майже завершив роман «Сліпа любов», дописаний після його смерті Уолтером Безантом.

Особисте життя

Коллінз не був одружений, але перебував у громадянському шлюбі з Кароліною Грейвз, яка послужила йому прототипом головної героїні “Жінки в білому”, і мав трьох позашлюбних дітей (дочки Маріан (1869) і Гаррієт Констанція (1871), син Вільям Чарльз (1874)) від другої жінки, Марти Рад, яку утримував, але ніколи не вважав за потрібне пов’язати себе будь-якими зобов’язаннями.

Вілкі Коллінз і Керолайн Грейвс

Смерть

Вілкі Коллінз помер 23 вересня 1889 року від паралітичного удару. Тіло поховано на Кенсальском зеленому кладовищі в Західному Лондоні.

Могила Вілки Коллінза

У 1895 році смерть прийшла до Керолайн Грейвс, вірної супутниці письменника. Похована поруч з цивільним чоловіком.

Бібліографія

- 1852 - «Безіл»
- 1854 - «Гра в хованки»
- 1860 - «Жінка в білому»
- 1862 - «Без імені»
- 1866 - «Армадейл»
- 1868 - «Місячний камінь»
- 1870 - «Чоловік і дружина»
- 1872 - «Бідна міс Фінч»
- 1875 - «Закон і жінка»

Список використаних джерел:

Зарубіжні письменники. Енциклопедичний довідник. У 2 т. Т.1: А-К/ За ред. Н. Михальської та Б. Щавурського. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2005. – 824 с.

Вебліографія

https://uk.wikipedia.org/wiki/Вілки_Коллінз

